

Ruhi Su Kültür ve Sanat Derneği'nin
desteğiyle yayımlanmıştır.

u s u l g e r e ğ i

Bu kitap, Ruhi Su Kültür ve Sanat Derneği tarafından
26-27 Kasım 2022 tarihinde İstanbul'da düzenlenen "Ruhi Su ve
Türkiye'de Müzik Kültürleri" başlıklı sempozyumda sunulan
bildirilerin bir kısmından oluşmaktadır.

Yok sayılan, unutturulan ve el konulan seslerin, sözlerin ve müzisyenlerin
mirasına sahip çıkmaya çalışan ve "Türk Müziği" adı altında yürütülen müzik
alışmalarına eleştirel bir yaklaşım getirmeyi amaçlayan Aras Yayıncılık, bu kitabın
söz konusu amaca katkıda bulunacak tartışmalara vesile olmasını arzulamaktadır.

Türkçe yazımda mer Asım Aksoy'un *Ana Yazım Kılavuzu* (Epsilon Yay.)
temel alındı, Necmiye Alpay'ın *Türkçe Sorunları Kılavuzu*'ndan (Metis Yay.)
yardımcı kaynak olarak yararlanıldı.

y a y ı n c ı n ı n n o t u

Ruhi Su

VE TÜRKİYE'DE MÜZİK KÜLTÜRLERİ

Aras Yayıncılık
İstiklal Caddesi, Hıdivyal Palas 231/Kat 1
34430 Tünel, Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 252 65 18 - 243 06 02
info@arasyayincilik.com
www.arasyayincilik.com
Sertifika No: 44967

ARAS - UUUU 299

Ruhi Su ve Türkiye'de Müzik Kültürleri

Yayıma Hazırlayanlar
Ulaş Özdemir, Belma Oğul, Evrim Hikmet Öğüt

Editör
Betül Kadioğlu

Kapak Tasarımı
Melisa Arsenyan

Kapak Fotoğrafi
Ruhi Su, kulüplerde çaldığı sazı ve kemençesiyle, 1960'lı yıllar

© Aras Yayıncılık, 2024
ISBN 9786257460385

Baskı
Sena Ofset: Yakuplu Mahallesi 194. Sokak Blok No: 1
İç Kapı No: 465 Beylikdüzü-İstanbul
Tel: (0212) 613 38 46 / Sertifika No: 45030

Mart 2024, İstanbul

ARAS

VE TÜRKİYE'DE MÜZİK KÜLTÜRLERİ

YAYIMA HAZIRLAYANLAR

ULAŞ ÖZDEMİR

BELMA OĞUL

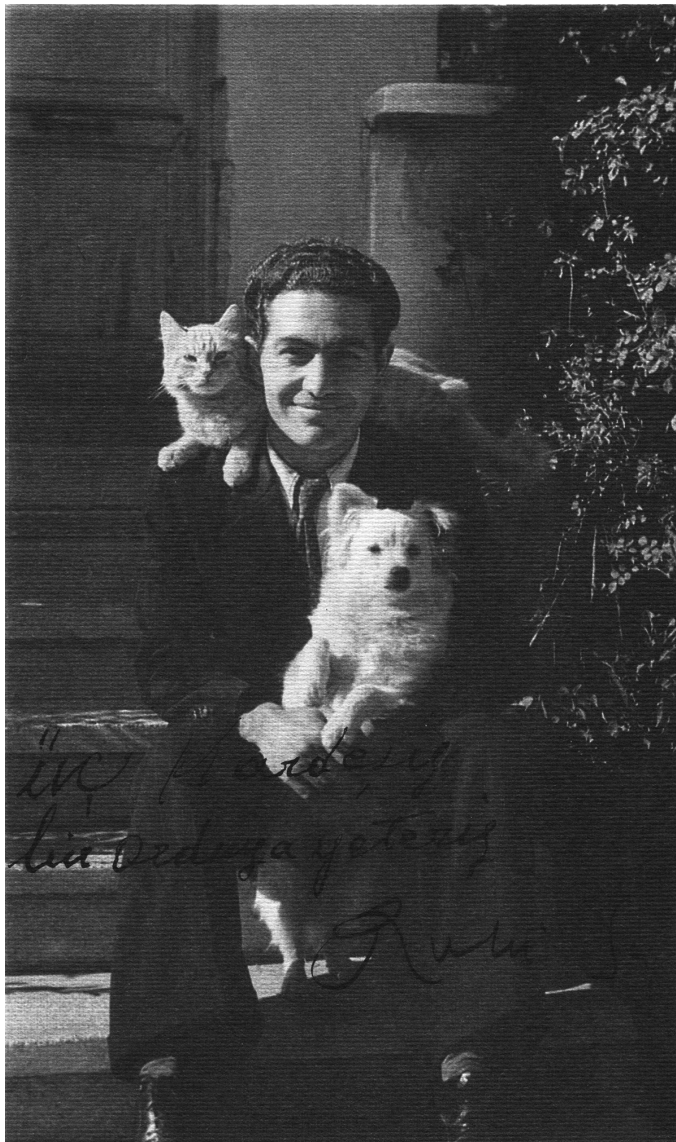
EVİRİM HİKMET ÖĞÜT

İÇİNDEKİLER

Sunuş	11
Giriş	13
Musiki İnkılabı ve Ruhi Su: Çok Katmanlı Bir İlişki Üzerine Düşünceler <i>Onur Güneş Ayas</i>	15
Ruhi Su'nun Türk Müzik Modernleşmesi Söylemlerinin Jenealojisi <i>Begüm Fulya Adızel, Gökmen Özmenteş</i>	37
Türkiye'ye Özgü Ulusçu Çoksesli Müzik Yaratımında Ruhi Su'nun Görüşleri <i>Seyit Yöre</i>	61
Türkiye'de Sola Yaslanan Protest Müzik Geleneği (1970'ler-1980'ler) ve Bir Referans Olarak Ruhi Su <i>Diler Özer</i>	71
Türkülerin Batı Müziği Tarzında Yorumlanması Tartışmaları İçinde Ruhi Su'nun Yeri <i>Kazım Demirer</i>	85
Ruhi Su'nun Bağlama Çalma Üslubunun Ayırt Edici Özellikleri <i>Boran Mert</i>	101
Ekomüzikoloji Perspektifinden Ruhi Su'nun Müzik Repertuarı <i>Ulaş Özdemir</i>	125

Politik Bir Karakterden Fazlası: “Quasi-Özne ve Quasi-Nesne” Olarak Ruhi Su <i>Faruk Çalışkan</i>	137
Ruhi Su Estetiğinde Birlik, Göç Temaları ve Değişimin Önemi <i>Zeynel Günbek (Zeynel)</i>	163
Ruhi Su’nun “Türk Halk Oyunları” (100 Türk Halk Oyunu) Müzik Kitaplarının İncelenmesi ve Değerlendirilmesi <i>Mehmet Ali Özdemir</i>	193
Derlemeci ve Yorumcu Olarak Béla Bartók ve Ruhi Su <i>Ferda Ereren</i>	211
Fotoğraf Albümü	217
Yazarlar Hakkında.....	233

MEHMET RUHİ SU, 1912'de Van'da doğdu. Anne ve babasını Birinci Dünya Savaşı sırasında, çok küçük yaşta kaybetti. Adanalı bir aile tarafından büyütüldü. On yaşında Adana'da, Darül Eytam adı verilen öksüzler yurduna yatılı olarak girdi, orada keman çalmayı öğrendi ve eğitimi boyunca keman çalmaya devam etti. On üç yaşındayken Ankara'da yeni kurulan müzik okulu sınavını kazanmasına rağmen gidemedi. Lise eğitimi için İstanbul'da Halıcıoğlu Askeri Lisesi'ne gönderildi ancak müzik okuluna geçmek istediği için askeri okuldan ayrıldı. Ankara'daki müzik okuluna o yıl yatılı öğrenci alınmadığı için lise eğitimine Adana'da devam etmek zorunda kaldı, bir süre sonra, 1930'ların başlarında Adana Muallim Mektebi'ne geçti. İlk eşi ile de bu sıralarda evlendi. 1935 yılında eşinin Ankara'ya tayini çıkınca, bir gecede çalıştığı keman konçertosu sınavını kazanarak Ankara Musiki Muallim Mektebi'ne girdi. 1936'da bu okulu bitirdikten sonra Anadolu'nun çeşitli şehirlerinde müzik öğretmenliği yaptı. Bu sırada yeni kurulan Devlet Konservatuvarı'nın sınavını kazandı, opera ve şan üzerine uzmanlaştı. Aynı yıl, Riyaset-i Cumhuriyet Filarmoni Orkestrası'na keman ve şan sanatçısı olarak seçildi. Bu yıllarda, kısa bir süre operanın ilk korosunda Muhittin Sazak'ın asistanı ve korist olarak çalıştı. Konservatuar hocaları sesine zarar vereceğini söylediği için kemana bıraktı. 1942'de devlet konservatuarını birincilikle bitirdi. Konservatuar eğitimi sırasında öğretmenliğe devam etti. 1942-1945 yılları arasında Ankara radyosunda "Basbariton Ruhi Su Türküler Söylüyor" adlı programı hazırladı ve sundu. Programdaki bir türkünün sözleri yüzünden, komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle program sonlandırıldı. 1945 yılında Opera Kanunu çıkınca öğretmenliği bırakıp 1952'ye kadar operada çalıştı, çok sayıda opera oyununda yer aldı. Müzik eğitimi sırasında Karl Ebert, Ulvi Cemal Erkin, Ahmet Adnan Saygun, Paul Hindemith, etnomüzikolog Béla Bartók ile çalışmış, Sabahattin Ali'den Alman dili ve edebiyatı eğitimi almıştır.

1952-1958 yılları arasında TKP davası nedeniyle 5,5 yıl hapis yattı. Aynı davadan tutuklu olan ikinci eşi Sıdıka Su ile de orada evlendiler.

“Mahsus Mahal”, “Hasan Dağı” gibi, adıyla anılan bazı türküleri bu dönemde yazdı, hapishanede türkü derlemeye ve türkü söylemeye devam etti. Hapisten çıkınca ölümüne kadar maddi ve manevi pek çok zorlukla karşılaştı. Siyasi nedenlerle operadaki işine geri alınmadı. Ağırıklı olarak Vedat Türkali'nin yazdığı senaryolara film müzikleri yaptı. 1960'ların başında Halk Kültürünü Yayma Cemiyeti adlı dernekte halk oyunlarını, türküleri derleyip notaya aldı. Yine o dönemde opera içindeki koroyu yönetti ve Türk beşlisinin bestelerinin olduğu bir plak çıkarılmasına katkıda bulundu. Giderek ünlenen sanatçı, kulüplerde türküler söylemeye başladı. Türküleri Batı müziği ile yoğurarak anlaşılır bir Türkçe ile, çağdaş normlara ve çoksesliliğe uygun bir forma getirmeye çalıştı. 1964'ten sonra kendi müzik yorumunu içeren 45'likler, 1971'den sonra da uzunçalarlar çıkardı. 1984'te kanser nedeniyle sağlığı kötüleştiğinde, tedavi için yurtdışına gitmek istedi ancak uzun süre pasaport verilmedi. İzin verildiğinde de hastalığı çoktan ilerlemişti ve 20 Eylül 1985'te hayatını kaybetti.

1936'dan beri bulunduğu tüm ortamlarda korolar kuran Ruhi Su, 1975'te Dostlar Tiyatrosu içinde kurduğu Dostlar Korosu'nu ölümüne kadar yönetti. Koronun söyleyişi resitatif özellikte olsa da uzun erimli amacının çokseslilik olduğunu sıkça belirtirdi. Dostlar Korosu, Su'nun ölümünden sonra Ruhi Su Dostlar Korosu adını aldı ve Türkiye'nin en uzun soluklu korolarından oldu. Gönüllü müzik insanları tarafından yönetilen koro 500'den fazla korist ve pek çok sanatçı yetiştirdi. 1996-2009 arasında Ruhi Su Kültür ve Sanat Vakfı'nın desteklediği koro, 2012 yılından beri Ruhi Su Kültür ve Sanat Derneği çatısı altında varlığını sürdürmektedir. Ölümünden sonra eşi Sıdıka Su ve oğlu Ilgın Su öncülüğünde tüm müzik kayıtları, 20 CD'de toplandı. Tematik başlıklarla Alevi-Bektaşî geleneğinden ninnilere, halk oyunlarından yöresel türküler ve Nazım Hikmet'in şiirlerine dek Anadolu'nun halk müziğini ve kültürünü, kendine özgü bağlama çalışması ve türkü söyleyişiyle ölümsüzleştirdi.

SUNUŞ

Ruhi Su Kùltür ve Sanat Derneği, Ruhi Su'nun sanatçı kimliğini, çalışmalarını ve araştırmalarını, yaşamını aktarmak; sanatsal ve kùltürel araştırmalar yapmak, sanatsal etkinlikleri desteklemek, teşvik etmek, yaymak, Ruhi Su Dostlar Korosu ile sanatsal faaliyetlerde bulunmak, yapılan faaliyetlere katkı sunmak ve özellikle halk kùltürü ve halk müziğinin yorumlanması, çağdaş tekniklerle yeni formlarda yayılıp sergilenmesi, toplumda yaygınlaşması ve geliştirilmesi için çaba harcamak ve tüm bu konulardaki çalışmalara destek sağlamak amacıyla Nisan 2012'de kurulmuştur.

Ruhi Su gibi alanında öncü ve özgün bir sanatçı hakkında yapılan akademik çalışmalar bugüne dek sınırlı düzeyde kaldığı için, 2018 yılında dernek yönetimi olarak elinizde tuttuğunuz kitabı yayıma hazırlayan akademisyenlerle görüşmüştük. Bu görüşme esnasında sempozyum yapma fikri oluşmuş ancak pandemi koşulları nedeniyle girişimimiz yarıda kalmış, iki yıl gecikmeli olarak hayata geçirilebilmiştir.

26-27 Kasım 2022'de gerçekleştirilen sempozyuma kadarki işbirliğimizde, akademisyenlerimiz bir bilim kurulu oluşturarak süreci planladı. Biz de dernek yönetimi olarak, üyelerimiz ve akademisyenlerimizin asistanlarının olduğu sekreteryaya ekibiyle sempozyumun bağımsız ve bilimsel kriterlere uygun gerçekleşmesi için, içeriğe karışmadan elimizden geldiğince destek olduk.

Sunulan bildirilerin ışığında söyleyebiliriz ki, elinizde tuttuğunuz kitap, hayatı boyunca faaliyetleri yasaklanıp kısıtlanan, yaşadığı çağın sınırlı koşulları içinde her şartta üreten Ruhi Su'nun sanatçı kimliğini, Türkiye'deki müzik kùltürü çerçevesinde akademik anlamda inceleyen ilk kitap olma özelliğini taşıyor.

Ruhi Su ve Türkiye'de müzik kùltürü üzerine gelecek kuşaklara ve akademik camiaya kalıcı bir eser bırakmaya büyük katkı sunan sempo-

yuma destek oldukları kadar, bunu takip eden bir yıl boyunca kitaplaşma sürecinde de zaman ve emeklerini esirgemeyen değerli akademisyenlerimize çok teşekkür ederiz. Ayrıca, sempozyuma farklı görüş ve incelemeleriyle katkı sunan bildiri sahiplerine, sempozyum mekânını sağlayan Kadıköy Belediyesi'ne, kitabı yayımlayan Aras Yayıncılık'a müteşekkirimiz. Ruhi Su'nun sanat mirasının yaşatılması niyetiyle hazırlanan bu kıymetli yayının ortaya çıkma sürecini derneğimizle işbirliği içinde yürüten, adını anamadığımız emeği geçen herkese de teşekkürü borç biliriz.

İlgın Ruhi Su, Fatma Zengin,
Aras Akanaras, Emir Doğan Yılmaz,
Anıl Korkmaz, Birsen Parlar Erkan

GİRİŞ

Elinizdeki kitaba giden yolun ilk adımı, Ruhi Su Kültür ve Sanat Derneği ile çeşitli projeler geliştirmek üzere ilk kez 2018 yılında yaptığımız buluşmayla atıldı. Bu projelerden biri olan Ruhi Su'yla ilgili akademik bir sempozyum yapma fikri, pandemi sebebiyle ancak 2022 yılında gerçekleşebildi. Nihayetinde elinizdeki kitap, 26-27 Kasım 2022 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen "Ruhi Su ve Türkiye'de Müzik Kültürleri Sempozyumu"nda sunulan bildirilerin bir kısmını kapsayan bir derleme olarak ortaya çıktı. Sempozyum, Türkiye'de müzikle ilgili hemen her alanda önemli ve öncü çalışmaları bulunan Ruhi Su'nun hayatının ve çalışmalarının izinden giderek, Türkiye'deki farklı müzik kültürlerinin müzikoloji/etnomüzikoloji, müzik eğitimi, derlemecilik, dans çalışmaları, koro faaliyetleri, bestecilik, müzik icrası vb. bağlamlarda yeniden ele alınmasını hedeflemiştir.

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e devrolan müzik serüveninin önemli bir öznesi olan Ruhi Su (1912-1985), müzik eğitimi aldığı Ankara Musiki Muallim Mektebi ve Ankara Devlet Konservatuarı, eğitim verdiği Köy Enstitüleri, sahneye çıktığı Ankara Devlet Opera ve Balesi, program yaptığı Ankara Radyosu, yönettiği korolar ve son olarak Dostlar Korosu ile yürüttüğü çalışmalarla, Türkiye'de müzik olgusunun her boyutuyla yeniden incelenmesine vesile olacak bir miras bırakmıştır. Bunların yanı sıra, ses ve saz icracısı, derlemeci, besteci, müzik yazarı olarak da Ruhi Su eşsiz bir çok yönlülüğe sahiptir. Bu bakımdan gerek sempozyumda gerekse bu kitapta, Ruhi Su'dan yola çıkarak Türkiye'deki müzik tartışmalarını ve araştırmalarını yeniden ele almaya çalışan ve müzikle ilişkili ancak müziğin sınırlarını aşan konuları bilimsel açıdan incelemeye yönelik bir kapsam benimsenmiştir.

Kitap boyunca okuyacağınız yazılarda, farklı alanlardan gelen araştırmacılar, Ruhi Su örneğinden yola çıkarak Türkiye'de modernleşme, Musiki İnkılabı, protest müzik, popüler müzik, halk müziği, halk

oyunları ve müzikolojiye dair pek çok tartışmayı gündeme getirerek okuru Cumhuriyet'in 100. yılında müzik üzerinden Türkiye tarihini yeniden düşünmeye teşvik etmektedir. Dolayısıyla kitabımız Ruhi Su anısına yazılmış yazılardan oluşan bir derlemenin çok ötesinde, hem Ruhi Su'nun çalışmalarını hem de bu çalışmaların etkilerini eleştirel açıdan ele alan, dolayısıyla müzik araştırmalarında yeni yaklaşımlara yönelen bir perspektife sahiptir.

Sempozyuma "Ruhi Su ve Türkiye'de Müzik Kültürleri" başlığını koyarken hem Ruhi Su'nun kişisel tarihini hem de dil, din ve etnisite bağlamında Türkiye'deki farklı müzik kültürlerini tartışabilmeyi de amaçlamış olduğumuz halde bu konuda bir başvuru almadığımız için Ruhi Su'dan yola çıkarak yeniden düşünmeyi arzu ettiğimiz bazı tartışmaları kitaba taşıyamadık. Oysa Türkiye'deki müzik kültürleri konusu, bizler için bir araştırma konusu olmasının ötesinde, Türkiye tarihindeki her kültürü sahiplenen ve bu hassasiyeti müzik araştırmalarının her alanına yaymayı hedefleyen bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Kitabımıza dair bu eksikliği kabul etmekle beraber, bundan sonra bu konularda yapılacak çalışmalara iyi niyetli bir yol göstericilik yapmak açısından kitabımıza "Türkiye'de Müzik Kültürleri" alt başlığını koymaya karar verdik. Kitabımızın, müzik çalışmalarına eleştirel bir katkı sunmayı amaçlayan Aras Yayıncılık'ın diğer müzik kitaplarının yanında yer almasından büyük mutluluk duyuyoruz.

Son yıllarda ülkemizde farklı müzikal yönleri olan müzik insanlarından Rauf Yekta, Münir Nurettin Selçuk ve Ahmet Adnan Saygun gibi önemli isimlerin çalışmalarından yola çıkılarak benzer yaklaşımlarla sempozyumlar düzenlemiş ve çeşitli yayınlar yapılmıştır. Ancak bunların sayısı birkaçı geçmemektedir. Ruhi Su özelinde ise akademik araştırma ve yayın sayısı oldukça azdır. Bu açıdan kitabımızın, Ruhi Su ve Türkiye müzik tarihine etki etmiş diğer müzik insanları özelinde yapılacak yeni araştırmalara ve çalışmalara vesile olmasını dileriz.

Ulaş Özdemir, Belma Oğul, Evrim Hikmet Öğüt

Ekim 2023, İstanbul

MUSİKİ İNKILABI VE RUHİ SU: ÇOK KATMANLI BİR İLİŞKİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Onur Güneş Ayas

Ruhi Su gibi büyük sanatçıların anısına gerçekleştirilen etkinliklerde insanları bir araya getiren şey, genellikle derin bir hayranlık duygusudur. Beni de bu kitaba katkı sunmaya yönelten başlıca etkenin, ilk gençlik çağımdan beri Ruhi Su'nun müziğine duyduğum hiç eksilmeyen hayranlık olduğunu gizlemeyeceğim. Bununla birlikte, bu hayranlık duygusunun zaman zaman sanatçıları toplumsal uzamın dışına çıkartan bir yüceltmeye, hatta tapınmaya dönüştürdüğünün de farkındayım. Halbuki bir şeyi ne kadar yüceltirsek ve toplumsal bağlamının dışına çıkartırsak, onu bütün boyutlarıyla anlamamız bir o kadar zorlaşıyor. Sosyolojinin önemli görevlerinden biri de zaten bu değil mi? Bourdieu'nün ifadesiyle (1997) yeryüzündeki “normal” insan ilişkilerinden kopartılarak gökyüzüne yükseltilenlerin de “herkes gibi toplumsal dünyanın bir parçası olduğunu hatırlatmak” (s. 12). Peki, büyük sanatçıları da tıpkı diğer insanlar gibi, içine doğdukları toplumsal şartların bir ürünü olarak gördüğümüzde acaba onların değerini düşürmüş mü oluyoruz? Aksine, büyük sanatçılar yaşadıkları çağın ötesine seslenebilmelerini biraz da o çağın ruhunu iyi yansıtabilmiş olmalarına borçludur. Bir dönemin temel eğilimlerini ve çelişkilerini, en özlü haliyle sanatsal bir ifadeye kavuşturmayı başarabilenler, bize sadece bu dönemin sunduğu imkânları değil barındırdığı açmaz ve sınırlılıkları da gösterirler. Böylelikle farkında olsalar da olmasalar da daha önce keşfedilmemiş imkânları gözler önüne serer, önümüze denememiş, yepyeni yollar açarlar. Kendilerini şekillendiren şartları, eylemleriyle yeniden şekillendirmiş olurlar.

Ruhi Su'nun Musiki İnkılabı'yla ilişkisine de bu çerçeveden bakmak mümkün. Ruhi Su, her şeyden önce Musiki İnkılabı'nın bir ürünüdür.

Cumhuriyet elitinin Batılı tekniklerden faydalanan bir ulusal müzik yaratma idealinin parçasıdır. Bu ideal doğrultusunda oluşturulmuş kurumlarda yetişmiştir. Bu ideale temel oluşturan zihniyet kodları hem Ruhi Su'nun müziğe bakışını hem de dinleyicisinin ondan beklentilerini şekillendirmiştir. Öte yandan, Ruhi Su'nun kendi sanatını ve ideallerini bu beklentilerle sınırladığını söyleyemeyiz. Ruhi Su, sanatıyla bazı yerleşik kalıpları sarsarken, kendi sanatı ve toplumsal rolü hakkındaki düşünceleriyle de Musiki İnkılabı'nın zihniyet dünyası içindeki gerilimleri görünür kılmıştır. Bunu sadece yazı ve konuşmalarında değil, mücadelelerle dolu hayatında da görmek mümkündür.

Ruhi Su, Cumhuriyet'in devrimci coşkusunun dindiği bir dönemde sivrilmişti. Musiki İnkılabı'nın ideallerine gönülden bağlıydı, ancak sınırlılığının da farkındaydı. 1940'lardan itibaren Cumhuriyet'in otoriter-devletçi popülizmini, elitist yüklerinden de arındırarak, sola açık bir sınıfsal yoruma taşımak istedi ve bunun bedelini ağır ödedi. 1940'ların ikinci yarısında yeni parlamakta olduğu radyo dünyasından dışlandı. 1950'lerdeyse tabutluklarda zulüm ve işkence gördü, işinden oldu, mesleğini icra etmesi engellendi. Ruhi Su'nun ikinci ve daha kalıcı nitelikteki parlaması, 1960-1980 arasındaki sol yükselişten beslendi. Bu dönemde sola yönelen kitleler Ruhi Su'nun müziğinde, daha ileri bir toplumsal düzene yönelmiş bir halkçılığın ifadesini buldular. Ruhi Su, belli bir dinleyici kitlesi tarafından, Musiki İnkılabı'nın daha tutarlı, halkla barışık ve ileri bir versiyonu olarak selamlandı. Böylelikle, Musiki İnkılabı'nın idealleri tam da devletin gündeminden çıkmakta olduğu bir dönemde, farklı bir yorumla da olsa, yeniden toplumun gündemine giriyor, kendine yeni bir sosyal taban buluyordu. Ruhi Su, hitap ettiği bu yeni sosyal tabanın beklentilerini karşılarken veya ertelerken, sık sık Musiki İnkılabı'nın mirasıyla ilişki kurdu, onu tekrar tekrar yorumladı. Beslendiği bu temel kaynak, sanata bakışının sınırlarını çizdi. Musiki İnkılabı'yla Ruhi Su arasındaki çok boyutlu ilişkiyi anlamak için onun yetişme sürecine, müzik hakkındaki görüşlerine ve söylemleriyle

pratikleri arasındaki gerilimlere daha yakından bakmak gerekiyor. Ama önce, çok kısaca Musiki İnkılabı'nın çerçevesini çizmeye çalışalım.

Musiki İnkılabı'nın amacı, Batılı müzik kültürünün bir parçası haline gelmiş bir ulusal müzik yaratmaktı. Cumhuriyet'i kuranlar, İstanbul başta olmak üzere şehirlere hâkim olan müzik kültüründen rahatsızdı. Teksesli, Şarklı ve Osmanlı artığı bir müzik olarak gördükleri alaturka musikinin modern Türk ulusuna yakışmadığı düşüncesindeydiler. Batı müziğini evrensel değerlerin ve teknik gelişmişliğin bir ifadesi olarak görüyorlar, ancak bu müziği doğrudan ithal etmeyi de milli bir kültür yaratma idealiyle uyuşturamıyorlardı. Doğuşunu arzuladıkları modern Türk müziğine temel oluşturmak için Batı, Doğu ve Türklük üçgenine referansla, ideolojik yönü ağır basan bir ulusal müzik söylemi yarattılar. Onlara göre Batı müziği evrenselliği, modernliği ve gelişmişliği ifade ediyordu; Osmanlı-Türk müziği ise geri kalmış, ilkel, bilimsellikten uzak, toplumun somut gerçekliğini ifade etme yeteneğinden yoksun, modernliğe ayak uyduramayan ve milli olmayan bir müzikti. Türkiye'de gerçek anlamda bir ulusal müzikten henüz söz edilemezdi. Ulusal müziğe kaynak oluşturacak öz, Anadolu'dan derlenecek halk ezgilerinde aranmalıydı. Bu formüle göre, mevcut haliyle Türkiye'de icra edilen hemen hemen hiçbir müzik, güncel bir değere sahip değildi. Klasik Türk müziği, geçmişte övünülecek belli başarıları olsa da Batı'ya yönelmiş Türkiye için bir değer ifade etmiyordu; bu yüzden, olsa olsa "öz" bozulmadan, geçmişte dondurulmuş "otantik" haliyle müzeye kaldırılmalıydı. Türk halk müziği milli bir öze sahip olmasına karşın, ilkeldi, bugünün dünyasına hitap edemezdi, bu yüzden bütün çağdaş kültürel etkilerden korunarak "saf" haliyle derlenmeli, muhafaza edilmeli, standartlaştırılmalı ve çağdaş besteciler tarafından bir hammadde olarak kullanılmak üzere yerel ezgiler deposuna kaldırılmalıydı. Aslında Batı müziğinin de "yabancı" bir müzik olarak, modern Türk ulusu için kendi başına bir değeri yoktu; onun da işlevi çağdaş bestecilere geleceğin milli müziğini yaratmakta kullanacakları evrensel müzik tekniğini öğretmekti. Popüler